

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 -
Negyed évre	2 -
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésénél Alsólendván.

A nyitlter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Az alsólendvai hus-árak

Alsólendva, 1910. szeptember 17.

A közönség nem győz busulni, hogy milyen drága a hus. A családapa nem győz eleget gondolkodni, hogy miből, honnan fizeti meg a mészáros rengeteg számláit. És amíg ez történik, szépen megállapítjuk önmagunkban (nehogy valaki meghallja), hogy a mészáros az egy közönséges foltvaj, egy zsebmetsző, aki a közönség bőrére utazik.

A tisztés mészáros-iparnak ilyen hangvonalú említése ma már olyan közönséges szokásunkká vált, mint a reggeli felkelés. Pedig nincs igazunk. Neha, a mészárosokra nézve kedvezőbb időben, indokolt volt a felszólalás a tulmagas hus-árak ellen, de most az egyszer kivételesen a mészáros az, akinek oka van a panaszokdásra.

Talán el sem hinnék, ha magunk nem láttuk volna, hogy a mészárosok csak milyen óriási erőfeszítéssel tudnak megfelelni a közönség igényeinek. A közönség, melynek szokása a mészárosot szidni, nem kérdezi azt, hogy honnan, mennyiért veszi az állatot a mészáros, aki hét falut is megjár addig, míg egy eladó borjura, marhára akad, melyet csak olyan nagy ártért tud megszerzeni, amely egyet jelent a ráfizetéssel. — Példát mondunk. Egyik helybeli mészáros a napokban egy borjút vett a vidéken. A borju 30 forint volt s mikor itthon megmérte, 30 kilót nyomott. Most tessék meg hozzászámítani a mészáros kiadásait, 82 kr. fogyasztási adót, 15 krajcárt a metszőnek

és 50 krajcár időnkívüli vágatási díjat (nem számítva a borju ideszállítását és a mészáros fuvarját), ez összesen 31 forint 47 kr. Tehát a borju magának a mészárosnak körülbelül 1 forint és 04 kr.-ban volt kilónként, itt megint nem számítva azt, hogy a levágás után, az élvezhetetlen részek kivonásával jóval csökkent az eredetileg 30 kilós borju súlya. Vegyük most tekintetbe, hogy a borjuhús mostani ára a mészárszékből 1 forint, a másodrendinek pedig 80 krajcár. Átlagos ár tehát 90 krajcár. Fejtőres nélkül kiszámíthatjuk mármost, hogy az a mészáros 27 forintot vett be egy borjútért, melyre neki 31 forint 47 krajcár kész kiadása volt.

Persze ez nincs mindig így, tudják ezt a mészárosok is, hanem van idő, mikor olcsóbb a marha és ráhozhatják a mostani veszteséget. — Mészárosaink különben most azzal az eszmével foglalkoznak, hogy a megfizethetetlen árak miatt néhány hétre beszüntetik az állatvágást, ami elképzelhetetlen volna közönségünkre nézve, de egy csomó pénz mentene meg a mészárosoknak.

A tulmagas husáraknak a mi vidékünkön két oka van. Egyik a takarmánybőség, másik a kivétel. Tavaly kevés volt a takarmány, a gazdák tehát úgy okoskodtak, hogy eladták a riskát vagy a rúrót. Ekkor olcsó volt a hus. De az idén van elég takarmány, a gazdák tehát nemhogy el nem adják a birtokukban levő állatokat, hanem a tavaly eladottakat is pótolják újabb beszerzéssel. Aki meg arra szorult, hogy eladjon, annak

van annyi esze, hogy búsánan megfizetnie a maga állatát. — Ez az egyik oka. A másik pedig az, hogy a marhakereskedők az eladó állatok nagyrészt kiviszik a közeli Ausztriába, hol kitünően tudják értékesíteni, és komikus bár, de igaz, hogy ezek a kereskedők olyan leleményesek, hogy kendes jegyzéket vezetnek arról, hogy pl. Kaszaba Péter tehene októberben, vagy Surugli János tehene januárban borjázik és a gazdáknak már foglalatot adtak az újszülöttre. — A kereskedővel pedig ár dolgában konkurálni nem lehet s ha mégis konkurral az egyik vagy másik mészáros, ezt ő bánja meg.

Régen lejárt már annak az ideje, hogy a mészárosok vagyont szerzektek. Most örülniök kell, ha valahogy megtudnák élni. A közönség pedig higgye el, hogy a szinte szokásossá vált szidalmak nem csökkentik a hus-árakat, mert bár alapos kiütásunk lehet arra nézve, hogy az árak nem fognak a mainál magasabbra emelkedni, de egy ideig csökkenni sem fognak. Amit talán a mészárosok sajnálnak a legjobban.

Kvalifikáció és tehetség.

Ugy kellene, hogy ez a kettő egy legyen. De a valóság az, hogy a kettő sokszor külön-külön utar jár.

Ha valaki ez országban valamely állást óhajt elnyerni, amelyre bizonyos tehetséget és képességet igényel magában, mindenképpint két kérdésre tartozik válaszolni. Az egyik az:

- Van-e kvalifikációja?
- Van-e protekciója?

Verseimről.

Megszületett agyamban a gondolat
S szívenben a leküzdhetlen forró vágy:
Labak helyett igényelni szárnyakat,
S ez érzelem nyugodni még ma sem hágy.
Ugy képelem, hogy költhetnek lehetni
Oly magasztos, valami oly isteni!

És érzelmem égvérdeső lángban,
Mint vándor a sivatag hó homokján,
Ugy hevülök, és nagy tüzem oltatlan
Kérgetződo gondolaim áránál.
Megragadom tehát szemem a lántot,
S elzengem rajt, ami tüze lobbantot.

Égett a föld talpam alatt végtelen,
Hús árnyékra semerre nem akadtam,
Tüzet fogott és kigyulladt kebelém
S ennek lángja márt ekkor iri versemben.
E dalomat megkapta egy szerkesztő,
De visszadta, mert nem volt bém vonzó.

Fölszármaztam márt szímmel az égbe,
Hol egy enyhét nyújtó csillag árnyában
Szélt szívem többé úgy már nem ége;
Köny patakzót ekkor csinált dalomban,
S e dalomra meg is egy másik szerkesztő
Mondta azt, hogy „nem valami sok” éró.

Sir a lelmem s egeti a fájdalom,
Hogy dalaim életem nem lehettek,
Hogy lantomat föl hába hangolom az:
Elet, értes, eszme benne nincsenek.
Oh, mily kínos ezres birni szárnyakat
És mégis csak megmaradni itt alant.

Ebben én meg nem nyugtatom, nem soha!
Felszárom lantom regző burját,
S hozzáam a sors nem lehet oly mostoha,
Hogy tovább is nézze lelmem kinyit.

Szárnyam tollát végre ki nem tépheti,
Eszmémet szívem tüze vérteti.

Üböl fölszármazatok a csillagokhoz
Szent vezérgétekmek véghatárára:
Hátha egy vágyam dúsoséget látok
Lantom szírtőltemek valahára;
Itt remény s új erőt szíva lelkembe,
Költhetek majd dalra dalt örömmel.

Hátha képelem tünderhonában
Majd kipattanok a koltói szikra,
Mely ma még csak szunyam és erejete van,
Mint felhőből mosótt a nap sugára;
S hátha ekkor mondják majd a szerkesztők:
„Ide a versekkel, mert közhölthet!”

Dr. TERSÁNCZYI GYULA.

A hordár.

Irtá: Ifj. REVERENCSCSIS ISTVÁN (Budapest).

Aratás ideje volt. A kis faluban csend uralkodott, de annál hangosabb volt a körülte elterülő mező. A falu apraja-nagya külső munkával foglalatokodott. Isten bő természéllé áldotta meg őket, ez is fokozta jókedvüket, bár ezen a Magyarföldön a legsoványabb esztendőki idején is dalolva dolgoznak. Már csak ilyen a magyar nép. Isten így teremtette őket. És jó, hogy így van, mert a dal az örömet edesebbé teszi, a bánatra pedig enyhítő írként hat.

A falu egyik kis házikójának a kapujában áll a gazdák Magas terméttel, er-s, tujaszakadt ember. Arcán meglátszik, hogy valami fájdalom

gyötíri. Az előtte vonuló országút kémeili, valaként vár.

A falu csendjébe egyzzerre csak edesen csengő dal vegyül. Egy fiatal leányka siet haza a mezőről, ő dalol. Arca piros, mint a rózsá és egy néz ki, mintha menyasszony volna. A haja körül van fony mezei virágokból készített koszorúval. Karján kosarat cipel, a kezében pedig virágkosart tart.

Éppen a végén csengett a nótája, midőn a házikó előtt álló emberhez ért.

— Adjon Isten jó reggelt! Mit csinál kelmel, Ferenc bácsi?

— Adjon Isten neked is, Róza! Hát csak nézegetélom, várok valakit.

— Mikor arat kelmel?

— Tudja Isten... Ebben a határban többé soha. Elmegyek innen. Eladtam már a házat, a földet természéllé együtt, az állatokat is, szóval mindent. Most várom a vevőt, hogy átadjam neki.

— Ejjh, ejjh, hát miérett mennek el? Mással talán jobb mint itten? Hát a felesége, a Mária néni mit csinál?

— Ott bent a szobában pakolja a csekély holmit, mit magunkkal viszünk.

No, de nekem nememem kell, tehát Isten legyen magunkkal Ferenc bácsi! Sok szerencsét és boldogságot kívánok! — azzal a lény újabb dalba kapva elisiet.

Bodaki Ferenc sokáig nézett utána és mormogta a kis leány szavait: boldogságot kívánok, boldogságot... Vajon megjön-e valamikor?...

Hogy van-e hivatottsága, tehetsége és képessége az állás sikeres betöltésére, azt senki nem kérdezi. A fő a papirus, mely a kvalifikációt bizonyítja s emellett a legtöbb a protekció, mely a papirus ázsíóját telemeli.

Akinek kvalifikációja és protekciója van, a hivatalt juttat. S akinek az Isten hivatalt adott, annak éret is ad hozzá. Ez a törvény.

Hogy ez mennyiben felel meg az életnek, a közziségletnek és a polgárság egyetemes érdemének: az mellesik! A kvalifikációs törvény hiányai elege ismeretesek. Itt is tudjuk, hogy az élet és a gyakorlat legtöbbször nem az iskola szemefényét emeli föl, nem azokat a fiukat boldogítja, kik az iskolában visszagorgolomlás és kitűnő tehetségű tanultak, hanem azokat éreztetik, akik sok huncutsággal, különböző befolyásokkal s a professzorok végtelen túrelmével és irgalmas énezésével lassankint végig csuszátak az iskola lépcsőfokain: nem a tanulás, hanem a tudás, hanem kizárólag csok a lébuzás utolsó lépése. — kvalifikációs megszerzésékevért. Ezek a rugalmas ifjak boldogulnak az életben, mely különben tele van a szabályszerűen kvalifikáltak szellemi protelárságával.

A fő dolog végre is nem az, hogy van-e kvalifikáció az embernek vagy nincs, hanem az, hogy jehetsége, udássa és képessége legyen megfelelő annak az állásnak, amelyre hivatott. Végre is a tehetség és a fő mellesik szempont a közérdeket nézve, hogy valaki hogyan és miképp szerzte meg a tudását. Végre is ami érték, az érték, akkor homán kerülül is. A kategóriák szigorú megóvása, a formákhoz való szikla-szilárd ragaszkodás s a minden körülmény melev alkalmazása végre is holt gépezetű változtatja a fűrsadalom minden életrevaló intézményét s hozzá jogot ad a tehetelenségnek és kizárja az érvényesülés jogától a tehetséget, mely mindennek mozgató ereje az életben.

Be kell venni a minősítetlen talentumot a kvalifikációs törvény várfalai közé: ez, ugy gondoljuk, a modern élet szabad fejlődésének követelménye. A változás ugyan nem fogja megakadályozni, hogy a számarak föl ne jussanak a létra legmagasabb fokára, de mégis csökkenteni fogja a számat. Föl kell emelni a tehetséget és a tudást elsősorban s ne legyen kizárva, hogy ember odajussanak ahová jehetné, igaz, hivatottsága és igaz tudása kvalifikálja.

(Zalagernszeg.)

IF. ORSITS FERENC.

Az izr. naptár

megjelent és kapható

Balkányi Ernő iél Alsólendva.

Esetek.

Fogas kérdés. — Az orvosi bizonyítvány. — Könnyű megoldás. — A hitetlen szomszéd.

Nagy gonddal nézegeti a kerkeszantmiklósi atyafi a Szentjános-utcában a házakat. Beles az ablakon, beles az udvarra, beles majdnem minden hába, de csakhamar visszatér. Megáll az utca végén, meg visszatérdoi s nagy gondalmal meg egyszer sorra szedi a házakat, hátha valamelyikbe elefejtett betekenteni. Ha találkozik valakivel, megállítja, kérdőzködik s aztán csak léped tovább, meg úgy szemügyre veszi a házakat, mintha csak gombostűt keresne rajtok. Vélletlenül egy úri ember jön szembe vele. Megvillan erre a szemze az örömtől, gondolván magában: ehun jön egy okos ember, majd utbaigazit az. Meg is állítja a szembe jövő ismeretlen urat:

— Adjon Isten, tekintetes uram! Egy szó kérdésém volna, ha nem restelné a fáradságot, — Mi az, barátom? — kérdi az úri ember. — Hát nagy hajom volna, instálom aláztal. Egy embert keresnek, de nem lelem. Kérdőzködöm az öregekkel: nem tudják; megállítom a gyermekeket: azok se tudják. Számár ez mind. A tekintetes úrtól kérdezem meg, hogy hol lakik a Güzi Szabó Pétör keresztkomjája?

Mosolygva felelt vissza a kérdezt: — Bizony nem tudom én, barátom. — Hm, — szól csalódottan, — hát még maga sem tudja?

Azzal sarkon fordult és kereset tovább. S akit előtált az utcában, mindenkit megkérdezt: — Hol lakik a Güzi Szabó Pétör keresztkomjája? . . .

A napokban az egyik helybéli vendéglőben történt, hogy ivás közben két iparos összevett egymással s A. azt mondta minden bővebb magyarázat nélkül B-nek: te koszos.

B. nem csinált lármát, fejbe sem ítötte a kolleáját, hanem fizettet és ment. Meg sem állott az orvos szobájáig.

Ut megállott és arra kérte az orvost, hogy vizsgálja meg.

Megtörtént. Az orvos egészésgeségnek találta. — Talán megkaphatnám ezt írásban is, — kérdezte az iparos.

Az orvos leült és megírta, hogy ezt és ezt

ekkor és ekkor megvizsgálta és teljesen egészésgeségnek találta.

És mit tett a mi emberünk? Szépen összehajtojtta az írást, lefizette az érte járó díjat és elballagott a bíróságához:

— Azt mert rólam mondani az az ember, — beszélté jámborul, — hogy én olya vagyok, pedig nincsen semmi bajom, hála Isten . . . Itt van róla az írás . . .

És letette a bírólé az orvosi bizonyítványt.

Egy falusi takács a szomszédjától egy fazekat kért kölcsön és miután arra már nem volt szüksége, a kölcsönkért fazekba beletett egy kicsiny fazekat és így adta azt vissza a szomszédnak. A szomszéd nagy szemeket mereszte kérdezte:

— Mit keres az én fazekamban ez a kis fazék?

— Ezt a kicsiny fazekat, — válaszolta a takács, — a te nagy fazekad szülté.

A szomszéd örömmel vette tudomásul a kitűnös feleletet és fazekával együtt birtokába vette a kis fazekat is.

Néhány nap múlva a takács ismét kölcsön vette a fazekat és azt hosszabb ideig használta. A tulajdonos már sokalta, hogy a fazek még mindig nem kerülül haza, átment a takácshoz, hogy a fazekat elhozza.

— Isten hozza! A fazekad azonban meghalt, — szólt a szomszédhoz a takács.

— Hogyan, hogy tud egy fazék meghalni? — kérdezte a szomszéd.

— Ha te elhitted, hogy egy fazék szűlni tud, akkor hidd el azt is, hogy meg is tud halni . . .

Ugyanerről a takácsról mesélik, hogy felkereste egyszer egy ember és kölcsönkérte a számarát.

— Nincs itthon a számaram, — mondta a takács.

Erre éktelelenül ordítani kezd a számarát az istálóban.

— Azt monod, nincs itthon a számar. Pedig magad is hajlított, mennyire ordít az istálóban.

— Különös ember vagy, — szólt a takács, — te hiszel egy számarának és nekem, ószhaju embernek nem hiszel? . . .

Gyűjtötte: MIK1.

Bodaki Ferenc könnyes szemmel, meg-megcsukló hangon, összetett kézzel, térden állva kérte a feleségét:

— Anna! megint elkéltett hagyónkú miattad azt a falut is, mert az emberek a nyelvére vetek megint. De nem azért jöttem el és hivtalak onnan el, oh nem, hanem azért, hogy egészen légy az enyém. Hiszen mikor elvettelek, azt mondtad, hogy csak engem szeretsz mindig és senki mást. Nem felrovásképpen mondom ezt neked, kérék, légy ezután más! Azért jöttem ma a hatodik faluba veled, mert azt hittem, hogy talán megváltozol. Ötször b-m csalódtam is . . . Ugy-e Anna, bántani nem bántottalak soha meggondolatlan tetteid miatt, meg egy rossz szóval sem illettek. Hisz ebből láthatod, milyen nagyon szeretlek. Térj magadba!

A hatalmas természetű, egyszerű ember hangosan zokogott, amint búhos asszonyának könyörgött.

Felesége sudár természetű, feketehajú és igen szelíd arcu nő volt. Szinte hihetetlennek tetszett az a sok mende-monda, mely minden faluban, ahol csak megtörtültek, szájról-szájra járt. Pedig igaz volt, Rossz volt nagyon. A férje előt ő maga sem tagadta. Szerencsétlen, könnyelmű asszony volt, bár nagyon szerette az urat.

Midőn ott látta férjét zokogni, megrendült egész testében. Leborult a bánatos léfíra és csókjalival halmozta el annak arcát, kezét, majd szivret téll kézzel, esküt téve fogadott jobboldalt, ezután örök, igaz hűséget. És azóta Bodaki

Ferenc mindig boldog, arca mosolygós, kezében szinte szalad a munka.

Mulik, egyre mulik az idő és idő múltával minden változik. Budapest egyik ntecsarkán egy hordár áll. Bodaki Ferenc a neve. Szinte fölöttünk minden mellette eltaladónak az az örökös mosolygása, mely az arcán pihen. Hogyne mosolygna, most már boldog, valóban boldog, mert a felesége egészen az övé. Mert a hatodik falu sem vát, ot és itt is ugy járt az asszonyval, mint a többiben. Fejtöttek tehát Budapestre, ebbe az örökös zajos nagy városba, ahol nincsenek mestér virágok, bokréta légenyek, nem halik az est csendjében a furulya hivatóg, csalógató lély hangja, amely ugy csalogatja az asszonyi szivét.

Itt remél boldogságot Bodaki Ferenc. És nem csalódtott. Az asszony ugyan sokszor kérte, hogy menjenk vissza s csendes faluba, de erre nézve az ember hajhíthatatlan maradt.

Egyik este aztán, midőn hazament, felesége helyett egy levelet talált, melyben ez állott:

„Nem bírok itt élni, ebben a házban. Te nem akartál janni, megyek magam.”

Bodaki nem állt el, de megkellett fogóznia az asztalban, hogy el ne essék. Fejét lehorasztotta és hörgött, mintha megakart volna szakadni a melle.

— Mit keresek akkor én itt? Ki törődik ezután velem? A kutyra sem. Megdögölhetek . . .

A legközelebbi vonalrat utazott a felesége után: el, falura . . .

— **A keszthelyi hévízi vasút ügye a megyegyűlésen.** A héfői megyegyűlés egyik legérdekesebb tárgya a keszthelyi—hévízi villamos vasút ügye volt. Keszthely város képviselő testülete ugyanis — mint annak idején mi is megírtuk — a Keszthelyi Hévíz vezetendő villamos vasút építési céljára 120 000 koronát szavazott meg s arra kérte a vármegyét, hogy az építési költségekhez kilométerenként 6000 koronával járuljon hozzá. A kerény támogatására Nagy István keszthelyi városbíró egy körlevelet bocsátott ki, melyet megkaptak az alsólendvai megyebizottsági tagok is. A körlevelét így hangzik:

„Melyen tisztelt Törvényhatósági Bizottsági Tag Ur! Bátor vagyok szíves figyelmét felhívni arra, hogy Zalavármegyé törvb. biz. közgyűlése folyó hó 12-én a naprend 35. pontja alatt tárgyalja a keszthelyi—hévízi helyieredű villamos vasút ügyét hozzájárulásának ügyét. Felelősek volnának, természetesen ismertemem eme ügy megvalósításának fontosságát, egyrészt Keszthely fejlődése, másrészt pedig a gyűlés által kereső közgyűlésnek érdekében szempontjából. A keszthelyi közútszék, mely allandó szenttanuja azoknak a hátrányos körülményeknek, amelyekkel a vármegye területéről és az ország egyéb vidékeiről ide szerelőknek küzdödni kell, — 120 000 koronával járul a vasút megépítéséhez. Így méltán remélhetik, hogy Zalavármegye közönsége sem zárkózik el oly mérvű támogatástól, amellyel az utóbbi években minden helyieredű vasútnak megadott. Ismerve Keszthely iránt táplált jóindulatú érdeklődését és rokonszágát, a keszthelyi közútszék nevében arra kérem, mellőztetésre a folyó hó 12-én tartandó megyegyűlésen megjelenjen s a keszthelyi—hévízi villamos vasút ügyét támogati. Keszthely, 1910. szeptember hó 7-én. Hazafiás üdvözlettel Nagy István városbíró.”

Mindamellet a törvényhatósági közgyűlés az állandó választmányi javaslatát tette magáévá és arra biztatja, hogy e célra hánzyák a kellő fedezet, a hozzájárulást megadták.

— **Matiné Csáktornáyn.** A csáktornyai ir. nőgyógyei ma, vasnap délután 5 órakor a „Zrinyi”-szállóba nagyteremben saját céljára matiné rendez. A sikeresnek ígérkező műsorban Wollák János joghallgató, dr. Wollák Adolf helybeli ügyvéd fiának neve is szerepel.

— **Szerencsétlenség a vadászaton.** Szóvái Hajdu Lajos katonai jegyző a murakirájgyőz területen vadászott. Egyszerre az egyik bokor mögől lövés dördült el és a sorétek a jegyző felső testét találták és majdnem halálát okozták. Hogy szerencsétlenségről, avagy tán vadászók merényletéről van-e szó, arról nem ír tudósítók.

— **A hercegi bírtok parcelálásán.** Több fővárosi lap azt az érdekes hírt közölte, hogy a herceg Esterházy Miklós-éle, jelenleg bérlők kezében lévő bírtokból 480 000 holdat (közük az alsólendvai bérnökségi uradalmat is) a bírlőkkel kötött szerződés lejárata után felszámunk kis parcelációra és 5-10 holdas darabok ban fogják bérbe adni a környék kisgazdáknak. Bár az ügyre minden egyelőre városunkban is rebesgetik a parcelálást, de kétféleképpen fogadják annak is inkább, mert mint kereszténykészségek után megindult, a hercegség kismartoni központi irodájában a parcelázásról mindennemű semmit sem tudnak. Így minden valószínűség szerint a lapok értesülése tévedésen alapszik.

— **Markos Gyula kiszabadult.** Markos Gyula, az Alsólendvát is ismert pap-képviselő, akit — mint mi is megírtuk — a kir. Kuria a bíróság ellen elkövetett rágalmazás miatt három hónapra ítélt, börtönbüntet a múlt héten kitöltötte és elhagyta a fogságot.

— **Az unjok bevonulása.** A honvédelmi miniszter intézkedése szerint az idej unjok kivétel nélkül minden 6-án vonulnak be állomások helyére. Ez az intézkedés az izraelita vallású unjokra való tekintettel történt, kiket az okt. 4. és 5-ére csak ünnepződni ünnepe miatt erre a két napra szabadságon kellett volna, ami nagyobb zavarokkal járt volna.

— **Élegett gabona.** A jársunkban lévő Mároklók községében a napokban eddig ismeretlen okból kibuggant és elégett Szabolc Gyaló oltáni gazdának 16000 koronát ér gabonája. — A kir. egyrészes bizottság utján megterüli.

A közelő őszi idényre

és karácsonyi-üjvi ünnepekre való

dús hátulzáró kézimunkáim

már megérkeztek, melyeket igen jutányos árban ajánlok a t. hölgyközönség szíves figyelmébe. — Kiváló tisztelettel

Maschanzker Henrik

Alsólendva.

— **Színeszet Zalaegerszegen.** Mo. n. a r. Gyula szingazatók 30 tagu társulata Zalaegerszegen érkezett és egy hónapra terjedő előadásainak sorozatát tegnap este az „Erdészleány” c. operettel megkezdte. Amint a nekünk megküldött előleges jelentésből látjuk, a társulatnál működik Fenyő János, a Szilágyi-társulatnál nálunk kedvelt fiatal komikus is.

Katonák átvonulása Alsólendván. A nyári nagy hadgyakorlatok befejeztével megkezdődött a rengeteg katonaság hazavonulása. A város 39-es úterék, kik Veszprém megyében gyakoroltak, Siófokon, Nemesviden, Kiskomáromon és Nagykanizsán keresztül folyó hó 20-án érkeznek Alsólendvára és városunkat át állomáshelyükre, Váradra mennek. Az átvonuló ezred letársa: 31 tisz, 282 aliszt és közember. A felszerelés 206 lövés, 20 tábori ágyúból és 20 löszercsóből áll.

— **Felvétel a topolcai vincellér-iskolába.** A következő sorok közlésére kerütnék fel: A topolcai m. kir. vincellériskolában 1911. év január 1-én kezdődő egy éves tanfolyamra való felvételre emezel pályázat hirdették. Felvételi feltételek: 1. Legalább 16 éves életkor betöltését igazoló keresztlevél vagy katona könyv. 2. Irni és olvasni tudást igazoló iskolai bizonyvány. 3. Ép, erős, egészséges s a gyakorlati munkák végzésére alkalmas testalkat igazoló orvosi bizonyvány. 4. Középséi erkölcsi bizonyvány. 5. Szülőik vagy gyám beleegyző nyilatkozata arról, hogy a felvétel tanuló a tanév vége előtt az iskolából kivenni nem fogják s kötelező nyilatkozat arról, hogy a 6. pont szerint járó tájdiát pontosan fizetni fogják. Ha a pályázó teljes körű, ezen kötelező nyilatkozatot maga tartozik kiállítani. 6. A felvétel tanuló az iskolában lakást és teljes ellátást kap s ezért felvétel előleges részleteiben 240 k. tájdiát köteles a vincellériskolának fizetni. Szegénysorú polgárok egész vagy fél tájdiánnyal segítséggel is vétettek fel, ha szegénységüket hatóságilag igazolják. A pályázati kérvényben határozottnak kifejezendő, hogy a folyomódú mely módon kéri a felvételt, t. i. egész vagy fél tájdiát fizetésének kötelezettsége mellett vagy tájdiánnyal megélvezetve. A felvételnél előnyben részesülnek, akik katonai kötelezettségüknek már eleget tettek vagy attól véglegesen felmentettek, továbbá szőlőművelők, kertészek, kádárok, állítólag ezek fia. Feherneművel, ruházzal, továbbá író- és taneszközökkel saját költségén tartozik a felvétel tanuló megélleni. A egy koránabbi bérrelleg ellátott a fenti említett okmányokkal felszerelt és saját kezűleg írt és aláírt kérvények a m. kir. vincellériskola igazgatószobájhoz. Tapolcára október hó 30-ig nyújtandó be.

— **Kanaóndó.** Néhány héttel ezelőtt mi is megírtuk, hogy a kaposvári gyémestér-telepről a cigányok ellopott egy sertiészcsésze elhunyt követő díszt, amelyből azután nagy lakmározás kezdett odahaza. A rendőrkapitányság a tolvajlást most vonta felelősségre a két cigányt: Farkas Jánost és Bogdán Józsefet. A cigányok azval kezdtek, hogy a megszárazásokban nem kapnak olyan finom húst, mint az volt. — A rendőrkapitány azonban nem volt ezen a nézetben, mert mindegyik cigányt 2-2 napi elzárásra ítélt.

— **Agonytötte a villám.** Múlt hó 31-én nagy vihar vonult vég Muraközön, mely emberáldozatot is követelt. Kercsár György muravölgyi bíró, ki kötelet levelete céljából egy fára mászott, a villám agyonütötte.

— **Tüz.** Szerdán este a villám felgyújtotta Gerics István felsőborszerén lakos házát, mely a pajtvával, istállójával, sok gabonával és állattal együtt elégett. A kár 1760 korona.

— **A husárok Alsólendván.** Mai vezető-cikkünkben foglalkozunk azokkal az okokkal, a melyek már-már elvesztelhetnének teszik a husárokat. A különféle husárok ari Alsólendvát a tavalyihoz képest a következőképpen mutatják:

	1909. évi	1910. évi
Borjúhas eleje	160	144
hátulja	200	160
Marhahas eleje	144	136
hátulja	160	144
Sertéshús	160	144

— **Elcsipített tolvaj.** Magyar Ferenc alsólendvai illetékes csáktornyai község Csáktornáyn egy értékes téli kabátot lopott és azzal Nagykanizsára szökött. A csáktornyai rendőrség megkeresésére a nagykanizsai rendőrség kinyomozta és elfogta a kabátot barátját.

— **A zalaegerszegi jeggyár forgalma.** A Zalaegerszegen létesített jeggyár a múlt hónapban 675 méterháza gett gyártott, melyből Zalaegerszeg város közönsége elfogyasztott 421 mm. k. előt. Vidékre szállították és pedig: Keszthelyre 2100, Alsólendvára 1220, Jánosházára 5010, Vasvárra 450, Zalaszántótra 4360, Hévízre 1170, Zalavárra 830, Zalaentivára 980, Novára 420, Bucsalzentilászlóra 800, Pókafára 970, Sümege 240, Zalaapáthára 396 és Csáschaszócsóra 94 kifőt. Ebből látható, hogy a jeggyár ezernyeke elértelav.

— **Helylegizgatás.** Múlt százezerben megírtük Csánszár Gábor zsúokai lakósról, hogy a Koczeit József magyártóik lakos ellen összesen Alsólendván elkövetett 3 hónapi fogságra ítélt. Most arról értesülünk, hogy a tárgyalás folyamán nem nyert beígazolást az, hogy Csánszár a megtámadott ember pénzt elvette, miért is a bíróság vádlottat csupán személyes szabadság cseréjébe ítélt a felelősségre és ezért 3 hónapi fogságra ítélt.

— **Telefon lesz Sümegeen.** Sümege város közönsége mozgalmat indított a telefon érdekében, melynek az lett az eredménye, hogy a házati építést a legközelebb már megkezdik. Eddig Sümegeen 23 telefon-előfizető jelentkezett.

— **Vasárnapi csendélet.** Vasárnap délután 12 óra tájban épületes látványunk volt okozója két petesházi szolc. Holczmáner József és Krejčis Bálint legények már korá délelőtt fölmentek az ú. n. „menyes” csárdára” rizingelőből, mely sikeres művet után nagyzenekar kíséretkel a hegyről és ahogy alaposan megzattort torkultól telt, végigordították a főt-úttal. Mig a templomban a mise volt, addig ök trágár dalokkal a kívül állókat mulattatták és jaj volt annak, aki csendre intette a duhaj legényeket. Toma János közégbíró rászólt a két lármázóra, hogy ne csináljanak botrányt, hanem menjenek szépen haza, de a két legény a békes intemlést csak jobban megvadult és most már áll hadálása helyezkedtek a közégbíró ellen. Közben őrös népműve verődött össze, rendőri is érkezett, akit be akarta kísérni a tüzésvérő ifjakat. De ezek ellen-szűltek, nekimentek a bírónak és rendőrség s a két legény kezében egy pillanat alatt kinyitott bicska valószínűleg kárt is tesz a két egyben, ha fel nem tűnik két szaladó csendőre alakja, kik a szorongatót bíró és rendőri segítségére siettek. Erre a két bátor legénynek az inába szállott a bátorsága és mintha puskabőbők lötték volna őket, futásnak eredtek. Hosszas hajszta után végre a csendőrok a Vasúti-utóban elfogták őket és kizánodásútkák a közégi dútlyiba zárták őket. Az ügyet átadták a zalaegerszegi kir. ügyész séghez.

— **Hányos bejelentések a munkásbiztosító pénztárnál.** A Nagykanizsai Kerületi Munkásbiztosító Pénztár igazgatósága s felügyelő-bizottsága azon tapasztalásra jutott, hogy a munkaadók egy része biztosításra kötelezett alkalmadottak egyáltalán nem jelent be, vagy pedig a bejelentést alkalmadottak, de az utóbbi fizetését érvénytelen kintebb összegbe vallja be. Mindkét ténykedés törvényellenes és szigorúan büntendő cselekmény. Ezen viszáss, nemcsak a pénztár anyagi helyzetét, hanem a megbetegedő alkalmadottak segélyezését is károsan befolyásoló állapotok megszüntetését végett szigorú ellenőrzés és eljárásra utasította az igazgatóság a pénztár vezetőjét, mely a legközelebbi napokban — a törvényben biztosított jogánál fogva, — a gyári-, kereskedelmi-, építő- és kisipari üzemekben vagy Alsólendván, mint a vidéken az ellenőrzést a legszélesebb mederben gyakorolják fogva. Azok a munkaadók tehát, akik érvénytelenítésnek kintebb összegbe vallja be, büntetés nélkül menikül óhajtának, csakis saját érdekében cselekszenek, ha be nem várvá az

Sürgöny! SCHRANTZ ELEK rőfös- és Sürgöny!

divatáru üzlete Alsólendván az ujonnan épült Bader-féle házban még e hó folyamán MEGNYILIK!!

Előrendü áruk! — Rendkívüli olcsóság! — Versenyképesség! — Pontos kiszolgálás!

STOCK-COGNAC

Medicinal

szavatoit valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből

— BARCOLA. —

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

Tanoncul

egy fiu azonnal felvétetik. Egy vagy két polgárit végzett előnyben részesül.

SIPOS LAJOS

épület- és diszműbádogos Alsólendva.

MOLNÁR JÓZSEF festő

Alsólendva, Kanizsai-u. 115.

Értesítés.

A n. érd. közönség szíves tudomására adom, hogy az Alsólendván fennálló

MOLNÁR JÓZSEF és TÁRSA

szoba- és címfestő cégből kiléptem és ennél fogva iparomat ezután a saját nevem alatt Alsólendván, Kanizsai-utca 115. sz. a. tovább folytatom.

Elvállalom minden szakmába vágó munka, u. n. templom-, szoba-, ház-, cím-, és butor-festés, mázolás, tapétázás stb. telkiismeretes és olcsó készítését egy helyben, mint vidéken.

Szíves pártfogást kér tisztelttel

Molnár József
szoba- és címfestő.

Alsólendván, a főut 77. számu

≡ ház, ≡

mely 2 bolthelyiségből és több lakásból áll, azonnal ELADÓ.

Bővebbet az Alsó-utca 175 sz. alatt az emeleten.

Carbolsav

Carbolpor

Vasgálicz

fertőtlenítő szerek legolcsóbb árban kaphatók

Arnstein Benő

fűszerkereskedésében Alsólendván.

Az Alsólendvai Takarékpénztár

a hetibefizetéssel egybekötött

takarékbiztosítást

felvette ügykörébe.

AZ ALSÓLENDVAI
TAKARÉKPÉNZTÁR.

ELADÓ BOR.

Az Alsólendvai Főbérnökség 1909. évi saját termésű, stridói pincéjében fekvő 400 hl. kitünő minőségű zöldfehér fajborát 50 hl. mennyiségtől felfelé eladom.

Venni szándékozók jelentkezzenek a jelenlegi tulajdonosnál:

KEMÉNY ÖDÖNNÉL, Nagykanizsa, Petőfi-ut.